

Sygn. akt I ACa 1454/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Struzik
Sędziowie:	SSA Anna Kowacz-Braun SSA Teresa Rak (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa Polskiego Funduszu Inwestycyjnego S.A. w W. w likwidacji

przeciwko Bankowi (...) S.A w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 28 maja 2014 r. sygn. akt I C 2105/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**

3. **przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz adwokata M. M. kwotę 6.642 zł (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote), w tym 1.242 zł podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną stronie powodowej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.**

Sygn. akt I ACa 1454/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Polski Fundusz Inwestycyjny Spółka Akcyjna w W. w likwidacji wniosła o pozbawienie wykonalności bankowego tytułu wykonawczego nr(...)z dnia 16 maja 2005 roku wystawionego przez Bank (...) S.A. w K. przeciwko (...) S.A. (obecnie Polski (...)S.A.) na kwotę 4.638.453,48 zł opatrzonego sądową klauzulą wykonalności

na rzecz Banku (...) S.A. postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 16 maja 2005 roku sprawie o sygnaturze I Co 980/05/S, a następnie sądową klauzulą wykonalności rzecz Banku (...) S.A. w W. jako następcy prawnego Banku (...) S.A. w K. postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 18 grudnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt I Co 1796/09/S i stwierdzenie wygaśnięcia zobowiązania objętego w/w tytułem wykonawczym. Strona powodowa twierdziła, że brak było podstaw do wydania bankowego tytułu egzekucyjnego, w sytuacji gdy nie upłynął termin wypowiedzenia. Ponadto podnosiła, że bank w sposób nieuzasadniony dokonał przejęcia środków znajdujących się na jej rachunkach. Strona powodowa podkreślała, że Bank mając możliwość swobodnego dysponowania środkami zgromadzonymi na rachunku nr (...) dokonywał przeksięgowania zgodnie ze swoim uznaniem i dokonał przelewów na łączną kwotę 3.285.103,78 zł nie identyfikując adresata i nadawcy, a środki te wystarczały na pokrycie należności kredytowych. Strona powodowa zarzuciła również, że wypowiadając umowę (...) Bank (...) S.A. naruszył przepis art. 75 ustawy Prawo Bankowe i w związku z tym podniosła zarzut naruszenia przepisu art. 5 k.c.

Strona pozwana Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i przyznanie Banku (...) S.A. Podnosiła, że bankowe tytuły zostały wystawione prawidłowo, a to wobec bezpośredniego doręczenia wypowiedzenia członkowi zarządu strony powodowej P. P.. Podkreślała, że wskazywane przez stronę powodową operacje księgowe, polegały jedynie na przeksięgowaniu zadłużenia z tytułu kredytu z rachunku bieżącego na kredytowy i nie stanowią dowodu spełnienia świadczenia. Podnosiła, że jedynie saldo na rachunku kredytu pozwalałoby na ustalenie, że do spłaty kredytu doszło. Wskazywała również, że w związku z wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego doszło do przewalutowania kredytu z (...) w wysokości 1.722.169,79 na kwotę 4.635.748,06 zł.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy oddalił powództwo i zasądził od strony powodowej Polskiego Funduszu Inwestycyjnego Spółki Akcyjnej w W. w likwidacji na rzecz strony pozwanej Banku (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Ponadto przyznał ze środków Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz adw. dr M. M. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w K. przy ul. (...) kwotę 8.856 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego udzielonego z urzędu.

Rozstrzygnięcie wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

(...) Spółka Akcyjna S.A. (KRS (...)) zawarła w dniu 12 stycznia 2001 roku z Bankiem (...) S.A. umowę o udzielenie kredytu średnioterminowego na działalność gospodarczą (w rachunku kredytowym) nr (...). W dniu 28 maja 2004 roku do w/w umowy strony zawarły Aneks nr (...), w którym postanowiły, między innymi, że Bank udziela Kredytobiorcy kredytu obrotowego walutowego nieodnawialnego w kwocie 1 722,169,79 CHF (jeden milion siedemset dwadzieścia dwa tysiące sto sześćdziesiąt dziewięć 79/100 franków szwajcarskich) z przeznaczeniem na finansowanie bieżącej działalności Kredytobiorcy tj. finansowanie zapasów i należności Spółki. Kredyt został udostępniony do dnia 28.05.2005 roku na wydzielonym rachunku nr (...). Do tego dnia Kredytobiorca zobowiązał się spłacić kredyt. W umowie strony przewidziały również oprocentowanie kredytu oraz zasady pobrania prowizji od kredytu. Wedle (...) Aneksu wszelkie płatności należne od Kredytobiorcy na rzecz Banku na mocy umowy miały zostać dokonane przez obciążenie rachunku bieżącego Kredytobiorcy w walucie kredytu nr (...) (rachunek bieżący), zaś wszelkie płatności dokonywane przez Bank na mocy umowy na rzecz Kredytobiorcy miały być dokonane zgodnie z Dyspozycją Wykorzystania bądź przez uznanie Rachunku Bieżącego. Kredytobiorca upoważnił Bank do obciążenia w/w rachunku bieżącego wszelkimi kwotami należnymi Bankowi od Kredytobiorcy na podstawie lub w związku z Umową bez potrzeby uzyskiwania odrębnej dyspozycji Kredytobiorcy, w kwotach i w terminach określonych w Umowie z pierwszeństwem przed innymi zobowiązaniami Kredytobiorcy, za wyjątkiem tych, których pierwszeństwo wynika z przepisów prawa. Kredytobiorca mógł spłacić jakąkolwiek część lub całą kwotę kredytu przed terminem tj. przed dniem 28.0.2005 roku po łącznym spełnieniu następujących warunków: spłata mogła być dokonana najwcześniej w dniu ostatecznego wykorzystania, w dniach płatności odsetek oraz w oparciu o nieodwołalną dyspozycję spłaty najpóźniej na 10 dni roboczych przed planowanym terminem spłaty. W dniach 28.05.2003 roku i 28.05.2004 roku (...) S.A. udzieliła Bankowi (...) S.A. pełnomocnictwo do obciążania rachunku bankowego nr (...) kwotami określonymi w dyspozycjach składanych przez Bank (...) S.A. na pokrycie wymagalnych zobowiązań wobec Banku z tytułu kredytu

nr (...) z dnia 12.01.2001 roku z późniejszymi aneksami, w tym Aneksem nr (...), wraz z należnymi odsetkami i kosztami w przypadku opóźnienia względnie zwłoki ze spłatą tych zobowiązań. Przelanie środków z rachunku nr (...) mogło nastąpić po złożeniu przez Bank dyspozycji obciążenia rachunku bankowego z podaniem kwoty oraz wskazaniem, że dotyczy wymagalnych zobowiązań. W przypadku braku środków na rachunku bankowym Bank został upoważniony do zaspokojenia swoich wierzytelności z tytułu wskazanego kredytu z pierwszych wpływów na wyżej wskazany rachunek bankowy, niezależnie od innych dyspozycji i przed wszystkimi innymi płatnościami, z wyjątkiem tytułów wykonawczych.

(...) Spółka Akcyjna w K. w dniu 19.01.2005 roku upoważniła Bank do obciążenia rachunku bankowego nr (...) kwotami na pokrycie wymagalnych zobowiązań wobec banku z tytułu limitu transakcyjnego wraz z należnymi odsetkami i kosztami na podstawie umowy ramowej w sprawie zasad współpracy w zakresie transakcji rynku finansowego nr (...) z dnia 10.03.2003 roku. Na dzień 31 marca 2005 roku saldo końcowe rachunku nr (...) wynosiło „-1.470.095,17 zł”. Na dzień 30.04.2005 roku saldo wynosiło „-1.441.183,09 zł” a kwota zablokowanych środków 5.084.238,10zł.

W dniu 31 marca 2005 roku Bank (...) S.A. poinformował o dokonaniu bieżącej kontroli realizacji warunków umownych umowy kredytowej nr (...) z 28.05.2003 roku, umowy kredytowej nr (...) z 12.01.201 roku, umowy nr (...) ustalającej warunki przyjęcia zlecenie przez Bank do realizacji z 25.01.2002 roku wraz z późniejszymi aneksami oraz stwierdził znaczące obniżenie poziomu wpływów na rachunek bieżący Spółki. Jednocześnie, Bank powołując się na postanowienia umowne, odmówił realizacji składanych dyspozycji wypłat z kredytów nr (...) oraz podniesieniu marży kredytowej i zobowiązał do niezwłocznego uzupełnienia wpływów i przedstawienia propozycji dodatkowego zabezpieczenia kredytów i gwarancji w ramach umów nr (...).

(...) Banku (...) S.A. na rzecz (...) S.A. na dzień 31.12.2005 roku prowadzone były następujące rachunki bankowe: - rachunki bieżące nr (...) w PLN, (...) w Euro, (...) w (...), - rachunki pomocnicze nr (...), (...), (...) w PLN. Według stanu na dzień 31.12.2005 roku na rachunku bieżącym nr (...) znajdowała się kwota 30 624,47 złotych. Stan rachunków nr (...) był zerowy, zaś na rachunkach pomocniczych była kwoty odpowiednio 312,37 zł, - 167,00 zł i 3 823,89 zł. Bank (...) S.A. pismem z dnia 06 lutego 2006 roku wypowiedział (...) S.A. umowy rachunków bankowych nr (...), (...), (...), (...) oraz (...) i wezwał do zwrotu całej należności banku w kwocie 198,89 zł. z tytułu rachunku bankowego nr (...). Pismem z dnia 16.05.2007 roku członek Rady Nadzorczej Polskiego Funduszu Inwestycyjnego S.A. delegowany do pełnienia czynności Zarządu Polskiego Funduszu Inwestycyjnego (dawniej (...) S.A.) wezwał Bank (...) S.A. do zwrotu kwoty 3.744,233,10 zł, z tytułu nienależnego wyksięgowania środków pieniężnych, które wypłynęły z rachunku oddziału spółki w K. na rachunek główny w dniu 07.04.2005 roku i po upływie dwóch dni zostały wyksięgowane z konta. W odpowiedzi Bank (...) S.A. poinformował, że wobec wypowiedzenia z dnia 01.04.2005 roku umów kredytowych (...) S.A. Bank przeksięgował środki z rachunku nr (...) na rachunek kredytowy nr (...). W piśmie z dnia 20.06.2008 roku Bank (...) S.A. poinformował Likwidatora Polskiego Funduszu Inwestycyjnego S.A., że operacje księgowe z dnia 11.04.2005 roku na kwotę 3.744.233,10 zł dokonane na kontach (...) S.A. związane były z korektą księgowania systemowych wykonanych w dniu 07.04.2005 roku, związanych z założeniem blokady na rachunkach bieżących. Księgowania wykonane były z datą efektywną 07.04.2005 roku i nie rodziły żadnych skutków księgowych oraz finansowych dla (...) S.A. Jednocześnie Bank poinformował, że brak jest podstaw do zwrotu środków pieniężnych. W piśmie z dnia 06.11.2008 roku Bank (...) S.A. poinformował, że w dniu 07.04.2005 roku przeprowadzone zostały transakcje dotyczące konsolidacji sald z rachunku bieżącego na rachunki pomocnicze oraz przeksięgowanie środków z rachunków pomocniczych na rachunek bieżący. W dniu 29.11.2007 roku Sąd dokonał wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego podwyższenia kapitału zakładowego Banku (...) SA. jako spółki przejmującej część majątku Banku (...) S.A. w związku z podziałem przez wydzielenie w trybie art. 529 1 pkt 4 k.s.h. Banku (...). (...) Bank (...) S.A. wstąpił w prawa i obowiązki Banku (...) S.A. określone w planie podziału Banku (...) S.A. z dnia 15.11.2006 roku, w tym roszczenia z tytułu umowy z dnia 12.01.2001 roku nr (...).

Pismem z dnia 01 kwietnia 2005 roku Bank (...) S.A. w związku ze zgłoszeniem wniosku o upadłość (...) S.A. wypowiedział z 7-dniowym okresem wypowiedzenia, liczonym od doręczenia pisma, umowy o udzielenie kredytu w rachunku bieżącym nr (...) z dnia 28.05.2003 roku z późniejszymi zmianami oraz umowę o udzielenie

kredytu średnioterminowego na działalność gospodarczą w rachunku kredytowym nr (...) z dnia 12.01.2001 roku z późniejszymi zmianami. W wypowiedzeniu Bank wskazał, że zadłużenie z umowy wynosi na dzień 01.04.2005 r. 1.722.169,79 CHF a odsetki bieżące 202,68 CHF. Pismo to zostało doręczono P. P. – członkowi zarządu (...) S.A. w dniu 01 kwietnia 2005 roku w trakcie spotkania przedstawicielami Banku (...) S.A. w związku z nieprawidłowościami w spółce (...) S.A. i zgłoszonym wnioskiem o upadłość spółki. Na rachunku nr (...) będącym zgodnie z umową rachunkiem kredytu nr (...) w dniu 12.04.2005 roku widniało saldo kredytu w kwocie 1.722.169,79 CHF. W dniu 12.04.2005 roku Bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) obejmujący zadłużenie z tytułu udzielenia kredytu średnioterminowego na działalność gospodarczą (w rachunku kredytowym) z dnia 12.01.2001 roku nr (...) zawartej z (...) S.A. Wskazał, że roszczenie wobec (...) S.A. wynosi 4.638.453,48 zł, na które składa się kapitał w kwocie 4.625.748,06 zł, odsetki w kwocie 4.899,48 zł i odsetki od zadłużenia przeterminowanego zaliczone od dnia 09.04.2015 roku do 11.04.2005 roku w kwocie 7.805,94 zł. W bankowym tytule egzekucyjnym Bank złożył oświadczenie, że świadczenie dłużnika jest wymagalne, oraz że od wskazanej kwoty zadłużenia należne są dalsze odsetki w wysokości 1,5 krotności stopy odsetek ustawowych od dnia 12.04.2005 roku. Postanowieniem z dnia 16.05.2005 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie nadał klauzulę wykonalności w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu na rzecz Banku (...) S.A. przeciwko (...) S.A. do kwoty 2. 583.254,69 CHF. Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2009 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie nadał klauzulę wykonalności w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu na rzecz Banku (...) S.A. w W. przeciwko Polskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu S.A. wskutek przejścia uprawnień. Sprawą zadłużenia (...) S.A. z ramienia Banku (...) S.A. zajmował się pracownik A. M., który był jedną z osób wystawiającą bankowy tytuł egzekucyjny oraz prowadzącą egzekucję należności do listopada 2007, kiedy to w związku z podziałem Banku (...) S.A. wierzytelność objęta w/w bankowym tytułem egzekucyjnym przeszła na rzecz Banku (...) S.A. Do czasu przysługiwania wierzytelności Bankowi (...) S.A. żadna część przedmiotowej wierzytelności nie została wyegzekwowana. Po wystawieniu bankowych tytułów egzekucyjnych zostały również skierowane pozwy przeciwko (...) S.A. oraz poręczycielom wekslowym. (...) Banku (...) S.A. pozostały inne wierzytelności wobec (...) S.A. W związku z wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego przeprowadzona została operacja przeksięgowania należności na rachunkach kredytowych, co było związane z przewalutowaniem należności z rachunku walutowego na rachunek złotówkowy. Należności Banku z kredytu ewidencjonowane były na rachunku kredytowym, a nie rachunku bieżącym służącym do gromadzenia środków posiadacza. Po postawieniu kredytu w stan wymagalności zadłużenie z tytułu kredytu w kwocie 4.625.748,06 zł zostało w dniu 12.04.2005 roku zaewidencjonowane na rachunku nr (...).

Dokonując oceny prawnej wskazał na przesłanki żądania opartego na treści art. 840 §1 k.p.c. podkreślając, że ciężar wykazania, że tytuł wykonawczy nie odpowiada rzeczywistemu stanowi rzeczy spoczywał na stronie powodowej. Sąd Okręgowy podkreślił przy tym, że z racji objęcia wierzytelności bankowym tytułem egzekucyjnym strona powodowa uprawniona była do podnoszenia wszelkich zarzutów materialno-prawnych. Wskazał, że strona powodowa opiera żądanie na twierdzeniu o nieistnieniu zobowiązania w dacie wystawienia tytułu wykonawczego oraz zarzut naruszenia art. 5 k.c. polegający na nadużyciu przez bank uprawnień kształtującego tj. wypowiedzenia umowy kredytu. Sąd Okręgowy wskazał na ówczesne brzmienie art.75 ustawy Prawo bankowe i podnosząc, że strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swojego zarzutu w tym zakresie uznał go za bezzasadny. Zaznaczył przy tym, że z treści pisma zawierającego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu wynika, że jego powodem było ogłoszenie upadłości (...) S.A. w K.. Wskazał na przesłanki ogłoszenia upadłości jakie obowiązywały w dacie jego ogłoszenia podkreślając, że strona powodowa w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie tezy, że upadłość została ogłoszona w złej wierze. Odwołując się do treści art. 75 ustawy Prawo bankowe zaznaczył, że upadłość skutkuje utratą zdolności kredytowej. Zaznaczył też, że kontrola przeprowadzona przez Bank wskazywała na znaczące obniżenie wpływów w tym okresie. W świetle powyższego uznał za pozbawiony podstaw zarzut nadużycia prawa podmiotowego. Odnosząc się do zarzutu przedwczesnego wystawienia bankowego tytułu wskazywał, że z przedłożonej przez stronę pozwaną kopii wypowiedzenia wynika, że pismo to dotarło do osoby uprawnionej do reprezentacji w dniu 1.04.2005r., a okoliczność ta została potwierdzona w toku niniejszego postępowania. Nie podzielił również zarzutu nieistnienia zobowiązania wskazując przy tym na rozkład ciężaru dowodu. Za nieskuteczną uznał przy tym próbę wykazania spłaty kredytu przy pomocy dowodów pośrednich, a to stanu środków na rachunkach bieżących czy korespondencji z bankiem, które to dowody uznał za niewystarczające

dla wykazania okoliczności spełnienia świadczenia. Podnosił, że z księgowości z daty 07.04.2005 roku pomiędzy rachunkami pomocniczymi o końcówkach (...) i (...) strony powodowej a rachunkiem bieżącym o końcówce (...) nie wynikał wpływ dodatkowych środków na rachunek strony powodowej, a była to jedynie operacją księgową związaną z założeniem blokady na rachunku w związku z wypowiedzeniem kredytów, co wyjaśnił w swoich zeznaniach świadek A. M. i co wynika również z pisma Banku (...) S.A. z dnia 06.11.2008 roku. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że strona powodowa nie wykazała, żeby zobowiązanie z tytułu kredytu nr (...) objęte zakwestionowanym bankowym tytułem egzekucyjnym nie istniało, gdyż należność nie została spłacona. Podkreślił również, że to stroną powodową obciążał obowiązek przedstawienia historii rachunków, których strona powodowa domagała się od strony pozwanej z racji uregulowania zawartego w przepisach art. 105 Prawo bankowe. Wskazał, że rachunki, których dotyczyło żądanie strony powodowej prowadzone są w innym banku, niż pozwany w sprawie i również Sąd z mocy art. 105 ust.1 pkt 2) lit. c i d nie jest uprawniony do uzyskania żądanych przez powoda dokumentów, gdyż niniejsza sprawa nie należy do kategorii spraw wymienionych w tych przepisach, wobec czego bank obowiązuje tajemnicą bankową. Mając na uwadze powyższe powództwo podlegało oddaleniu na podstawie przepisu art. 6 k.c. w zw. z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 108 k.p.c. i art. 98 §1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zasądzając od strony powodowej na rzecz strony pozwanej koszty w wysokości stawki minimalnej pełnomocnika w osobie radcy prawnego. Ponadto przyznał na rzecz pełnomocnika z urzędu adw. dr M. M. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w wysokości 8.856,00 zł.

Apelację od wyroku złożyła strona powodowa i zaskarżając go w całości wniosła o jego zmianę i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. Naruszenie prawa materialnego tj. art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie;
2. Naruszenie prawa materialnego tj. art. 75 prawa bankowego poprzez jego błędne zastosowanie;
3. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuprawnionym przyjęciu, że operacja wykonana w dniu 12.04.2005r. jest bezspornie operacją przewalutowania kredytu wcześniej udzielonego (...) S.A.;
4. Naruszenia art. 233 k.p.c. poprzez uchybienie podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy zeznań świadka A. M., która została dokonana wbrew zasadom logicznego myślenia i właściwego kojarzenia faktów.

Odpowiedź na apelację złożyła strona pozwana, wnosząc o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg. norm prawem przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne, które legły u podstaw rozstrzygnięcia, przyjmując je za własne. Podnoszone przez stroną powodową zarzuty mające na celu podważenie ustaleń okazały się bezskuteczne. Wskazać przy tym należy przede wszystkim na ciężar dowodu, zgodnie z którym wykazanie nieistnienia wierzytelności objętej tytułem wykonawczym spoczywało na stronie powodowej. Zasadnie wskazał Sąd, że twierdzenia odnośnie braku istnienia wierzytelności objętej Bankowym Tytułem Egzekucyjnym nie zostały poparte stosownymi dowodami i bazują na argumentach, które w sposób prawidłowy zostały ocenione w toku niniejszego postępowania. W szczególności nie było podstaw by w oparciu o operacje bankowe przeksięgowania i ostatecznego ustalenia salda dokonać ustalenia o spłacie zobowiązań kredytowych. Twierdzenia takie nie uwzględniają chociażby tego, że na chwilę dokonania tych operacji wierzytelność z tytułu zwrotu kapitału udzielonego kredytu nie była jeszcze wymagalna i stała się taką dopiero po skutecznym wypowiedzeniu umowy. Również argumenty odnośnie błędów przy dokonaniu operacji przewalutowania kredytu jakie obrazuje wyciąg z dnia 12.04.2005r. nie mogły odnieść zamierzonego skutku. Strona powodowa wskazując na ten dowód podkreśla, że nie obrazuje on wysokości wierzytelności i stara się tym

samym przenieść ciężar wykazania istnienia i wysokości wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym na stronę pozwaną. Tymczasem brak ograniczenia w możliwości odwoływania się do materialno prawnej podstawy wierzytelności stwierdzonej takim tytułem, w postępowaniu zainicjowanym na podstawie art. 840 §1 k.p.c. nie oznacza bynajmniej, że w sytuacji podniesionych zarzutów ciężar wykazania istnienia wierzytelności przechodzi na stronę pozwaną. To strona powodowa powinna wykazać, że wierzytelność stwierdzona bankowym tytułem wykonawczym nie istnieje, a wskazane wyciągi nie dawały podstawy do wyprowadzenia takiego wniosku.

Nie było również żadnych podstaw do kwestionowania chwili skutecznego dokonania wypowiedzenia umowy. W tym zakresie wbrew stanowisku apelującej nie opierał się Sąd jedynie na zeznaniach świadka, ale przede wszystkim na dokumencie w postaci wypowiedzenia zawierającego podpis osoby upoważnionej do reprezentacji strony powodowej, czego sama strona powodowa nie kwestionowała. W tym zakresie bez znaczenia była okoliczność równoczesnego nadania tego wypowiedzenia listem poleconym i późniejszego jego odbioru, a fakt ten był nieistotny z punktu widzenia skutku jaki wywołało już wcześniejsze zapoznanie się strony powodowej z oświadczeniem woli o wypowiedzeniu umowy. Zgodnie z art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią.

Niezasadne są również twierdzenia apelującej, że brak było podstaw do wypowiedzenia umowy z zastosowaniem 7 dniowego terminu wypowiedzenia. Z treści ustaleń wynika, że bank powziął informację o złożeniu wniosku o ogłoszeniu upadłości kredytobiorcy, a jego uprawnienie wypowiedzenia umowy w tym wypadku wynikało wprost z przepisu ustawy prawo bankowe w brzmieniu obowiązującym na chwilę jego dokonania, tj. z art. 75 ustawy prawo bankowe. Zgodnie ze wskazanym przepisem zawierającym upoważnienie ustawowe bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu w razie niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu lub w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej (art. 75 ust. 1 pr.bank.) jak również w sytuacji, gdy kredytobiorcy grozi upadłość (art. 75 ust. 3 pr.bank.). Zła wiara jaką zarzuca wnioskowi o ogłoszeniu upadłości apelująca, nie została w żaden sposób wykazana w toku niniejszego postępowania, a co więcej nie zostało wykazane, że bank dodatkowo mógł posiadać o niej informację. Tezie tej w sposób zdecydowany przeczą dowody uzyskane przez bank w toku kontroli jaka została przeprowadzona przed dokonaniem wypowiedzenia, z których wynikało, że uległy zmniejszeniu wpływy na rachunki, co stanowiło zagrożenie dla realizacji umowy kredytowej. Twierdzenie o rzekomej dobrej kondycji finansowej strony powodowej, nie zostało udowodnione przez nią w toku niniejszego postępowania. Również zgłaszane przez stronę powodową nieścisłości związane z operacjami na rachunkach bankowych są w ocenie Sądu Apelacyjnego pozorne i zostały przez stronę pozwaną w sposób przekonywujący wyjaśnione. Operacje na rachunkach miały charakter stricte techniczny i nie dawały żadnych podstaw do przyjęcia, że wierzytelność z tytułu udzielonego kredytu objęta bankowym tytułem egzekucyjnym została przez stronę powodową spłacona. Nie sposób przy tym przyjąć, że strona powodowa nie była w stanie uzyskać żadnego bezpośredniego dowodu realizacji świadczenia w wysokości kilku milionów złotych.

Podsumowując wskazać należy, że Sąd Apelacyjny w Krakowie podziela również ocenę prawną wyrażoną przez Sąd I instancji i wobec powyższego nie dostrzega potrzeby ponownego powtarzania wszystkich argumentów.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił apelację strony powodowej w całości na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 §1 k.p.c. i kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną w wysokości stawki minimalnej wynagrodzenia pełnomocnika w osobie radcy prawnego obciążył stronę powodową. Postępowanie apelacyjne zostało w całości wygrane przez stronę pozwaną, a na jej koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika – radcy prawnego, obliczone na podstawie § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Sąd Apelacyjny przyznał też na rzecz pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w wysokości 6642 zł opierając się w tym zakresie na przepisach rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (§6 pkt. 7 w zw. z §13 ust. 1 pkt 2 oraz §2 ust. 3, §19 i 20).